

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM_EA 167.16

Személyi néptálcázás 2.

TÁLCÁZÁSOK ÉS TÁLCÁZÁSOK
21 OLDAL

Víz alá, víz alá,
Víz a malom alá,
Víz hajtja a malmot,
Szerelem a csókot.

Szerelem, szerelem,
Átkozott gyötrellem,
Mér nem virágoztál
Minden fa tetején?

Én is szkasztottam,
De elszalasztottam,
Szelid galamb hejett
Vadgalambot fogtam.

Hol jártál az éjjel
Cinegemadár?
Ablakodnál voltam
Drága violám!
Mért nem kopogtattál
Cinegemadár?
Féltem az uradtól
Drága violám!

Nincs itthol az uram,
Cinegemadár,
A kaposi mezőn ~~huzákkma~~
Buzát masinál,
Jó lova van néki,
Mingyá hazaér,
Kutyavilág lesz itt,
Ha engem itt ér;

Rossz lova van néki,
Későn ér haza,
Játszhatunk eleget
Egész éjszaka.

Hej, Dunáról fuj a szél,
Feküdj mellém, maj nem ér,
Dunáról fuj a szél.
Ha Dunáról nem fujna,
Semmi hideg nem volna,
Dunáról fuj a szél.

Netes, Sámikné, Pettendi Lidia, 1885.

Kocsmárosné, szép csárdásné!
De ugat a kutyája,
Talán bizony azt gondolja,
Lopni jöttem hozzája,
Nem jöttem én lopni az udvarába,
Babám szavát, csengő hangját
Hallottam a csárdába.

Kocsmárosné, szép csárdásné
De savanyu a bora,
Ojjan mint a, ojjan, mint a
Valóságos vadalma,
Csókolja meg az alkamot szaporán,
Fölmelegszen, fölmelegszen
Kökényszeme sugarán.

Kimentem az erdőbe sétálni,
Kislánt láttam bokor alján sirni,
Hej, te kislán, de könnyes a szemed,
Mondd el nékem, mi bántja a szived?

Fája szívem nagyon, nem tagadom,
Elhagyott az, kit szerettem nagyon,
Más leánnyal ment az esküvőre,
Mégcsak el sem bucsuzhattam tőle.

Hej, te kislán, ne hullajtsd a könnyed,
Felejtsd el a régi szerelmedet,
Karjaim közt próbáld elfelejteni,
Megtanítlak én téged szeretni.

Azér jöttem ide karikázni,
Ha j/a babám itt találna lenni,
Keze, lába ki talána törni,
Keservesen meg fognám siratni.

Hetes, Sámikné, Pettendi Lidia, 1885.

Hücs ki disznó a berekből
Csak a füle látszik,
Kanászbujtár a bokorba
Menyecskével játszik.

Elszaladt az öreg disznó
Kilenc malaccával,
Utánna ment a kanász
Fonyott ostorával.

-
Hol jártál az éjjel
Cinege-madár?
Ablakodba voltam
Drága violám!
Mért bejebb nem jöttél
Cinege-madár?
Féltem az uradtól
Drága violám!
Nincs itthol az uram
Cinege-madár,
Zöld erdőbe vagyon
Tekenőt csinyál~~sz~~
Rossz love van néki,
Nem ér ma haza,
Cicázhatunk rózsám
Egész éjceka.

Kaposvár, Tölösi Györgyné, 1928.

Volt nekem egy kecském, tudod-e?
A kertbe rökesztöttem, láttad-e?
Mögötte a farkas, tudod-e?
Csak a szarvát hagyta, láttad-e?
A kovácsi utcán foj a viz,
Ne mőnj arra babám, mer elvisz,
Elviszi a csárdás kalapod,
Mivel köszönsz babám jó napot?

-
Édős kedves pintes üvegöm,
Ebbenned van mindön reményöm,
Oltárod elé letöszöm,
Ojjat iszom, usk uk ugy nyöszörgöm.

Erre gyere rózsám, merre én,
Maj megtudod, merre lakom én,
Sárga viaszgyertyát égetök,
Darna piros legényt szeretök.

Erre gyere rózsám, merre én,
Maj mögtudod, merre lakom én,
Rézasztalom, bádog a padom,
Üll le melém kedves angyalom.

Rinyakovácsi, Jandzyó Göyrgyné, 1908,
Szenna, Zóka Gyurkó Jánosné, 1904.

-
Azért jöttem ide karikázni,
Ha ja rózsám itt talána lenni,
Keze, lába ki talána törni,
Én még jobban kifognám tekerni.

Rétest ettem, megégettem a számat,
Más öleli az én kedves babámat,
Más öleli, más is ül az ölébe,
Más kacsingat csiccsogó két szemébe.

Kisbárapáti, Tóth Imre, 1902.

4

Azért jöttem ide karikázni,
Ha a rózsám itt talána lenni,
Keze, lába kitalána törni,
Én még jobban ki tunnám tekerni.

Haj, Dunárom fun a szél,
Feküdj mellém, maj nem ér,
Dunárom fun a szél,
Ha Dunáról nem fujna,
Illen hideg sem volna,
Dunáról fun a szél.

Hej, Jancsika, Jancsika...stb.

Erre gyer rózsám, nincsen sár,
Nincs is az ajtómon semmi zár,
Arankilincs van az ajtómon,
Rózsa nyilik az ablakomon.

Édes-kedves pintös övegöm,
Tebenned van minden reményöm,
Oltárod előtt könyörgöm,
Ojjant iszom, csak ugy nyöszörgöm.
Addig innen rózsám el nem mégy,
Mig három szál gyertya el nem ég,
Már a negyedik is félben ég,
Nekünk a mulatság nem ölég.

Szena, Kiss Istvánné, 1895.

Viz alá, viz alá,
Vizi malom alá,
Viz hajtja a malmot,
Szerelem a csolkot.
Szerelöm, szerelöm,
Átkozott gyötrelöm,
Mér meg nem termettél
Minden fa tetején?
Fügefá levelén?
Hadd szakított volna
Mindön szögény legény!

Lám, én szakítottam,
De elszalasztottam,
Rózsabimbó előtt
Kórót szakítottam.
Azt mondja a retök,
Hogy szölkét szeretök,
Hazudik a retök,
Mert barnát szertök,
Hazudik a retök, ~~szertök~~
Mér Barnát szeretök.

Szena, Zóka Gyurkó Jánosné, 1904.

Azér jöttem ide karikázni,
Ha j/a babám itt talána lönni,
Keze-lába ki találna törni,
Én még jobban kifognám tekerni.

Haja, haja, kukorica haja,
Válogat a legény a leányba,
Ha válogat, mozs van az údeje,
Ögye mög a válogató fenye.

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, 1908.

-
Hücs ki göbe a berekbe,
Csak a füle látszik.
Kanászbojtár menyecskével
A bokorba játszik.
Megismerni a kanászt
Ékös járásáról,
Disznószarral kipörgetött
"ekete bajcárol.

- Berzence, Sánta Vendelné, 1895.

Karikós a vadkörtefa levele,
Nézzünk össze mellinknek van szöbb szere,
Lám, az enyám mindenre tud nevetni,
Azért tud a kisanygalom szeretni.

Zireg-zörög a karáti nagy malom,
Most ment erre a szeretóm lóháton.
Lóháton jár, csak a galást nem érti,
Horthy Miklós a nyeregbe ülteté./Ferenc Józka.../

-
Ne nézd babám, lukas a nadrágom,
Csak azt nézzed, hogyan jár a lábom,
Lábom termett a komótos táncra,
Csalfa szemem a legény-kacsintásra.

Ádánd/Mindzsentskála/, Horváth Ferencné, 1910.

Két ujja van, két ujja van a ködmennek,
Kerék alja a péntőnek,
Csivirintem-csavarintom,
Még a fejedre borintom.

Tab, Balikó Béláné, 1914.

-
Ez a lábom, ez, ez, ez,
Jobban járja, mint emez,
Te meg lábam jól vigyázz,
Mer a másik meggyaláz.

Piros alma csutája,
Sebes a babám szája,
Mög köll annak gyógyulni,
Ha mög akar csókulni.

Törökkoppány, Sümei Györgyné, 193n.

-
Elszaladt a mi siskánk/Elmaradt.../
Kilenc malaccával,
Utánna megy a kanász
Fényes balaskával.

Megismerni a kanászt
Ékös járásáról,
Üzött-füzött bocskoráról,
Tarisznyaszíjjáról.

Hüvs ki disznó a berekből,
Csak a füle látszik,
Kanászbujtár a bokorba
Menyecskével játszik.

Osztopán, Farkas István, 1916.

-
A barátok, a barátok Fapapucsabajárnak,
Azok élik világukat, Aők ketten hálnak,
Lám, ém szegény szolgálégény Csak egyedül hállok,
Akármerre tapogatok, Csak falat találok.

Hücs ki disznó a berekből, Csak a füle látszik,
Kanászbujtár a bokorba Menyecskékel játszik,
Csóri kanász mit főztél?tüdőt káposztával,
Mivel rántottál bele?hasas-szalonnával.

Szenyér, Gaál Istvánné, 1912.

Hücs ki disznó a berekbül
Csak a füle látszik,
Kanászbujtá menyecskével
Bokor mellett játszik.
Megersimerni a kanászt
Ékös járásáról,
Üzött-füzött borskoráról,
Tarisznya-szijjáról.
Hü ne, koca ne!
Nem a ti házatok e.
Hü ne, kuca ne!
Nem a ti házatok e.

Szenna, Kiss Istváné, 1892.

-
Elszalad a nagy disznó
Kilenc malaccával,
Utánna ment a kanász
Éles baluskával,
Hü ne, kuca ne!
Nem a te házatok e.
Hü ne, kucco ne!
Nem a te házatok e.

Szenna, Kiss Istváné, 1892.

-
Hücs ki disznó a berekbü,
Csak a füle látszik,
Kanászbujtár menyecskével
Bokor alatt játszik,
Megállj kanász, megmondom,
Majd ezt én apádnak,
Ha megtudja az apád,
Elküld katonának.
Hücs ki disznó a berekbül,
Csak a füle látszik,
Kanászyerek bokor alatt
Menyecskévéé játszik.

Szenna, Szabó Jánosné, 1911.

8

A mi cicánk férhöz akar menni,
Szomszéd cica el akarja vönni,
Édös cicám, ne hagyj itt bennünket,
Ki fogja meg ezután a mi egerünket.

Arokspartján egerész a cica,
Mögfogom a csöcsödet Mariska,
Ha mögfogod, mit nyersz^{el} majd vele,
Tele lesz a te markod majd vele.

A kis eger fölfutott a pallásra,
A mi cicánk fölugrott utánna,
Hej, kis cicám, fogd meg az egeret,
Ne egye mög többet a könyeret/..ami könyerüneket/.

Szenna, Kiss Istvánné, 1892, Szabó Jánosné, 1911.

Hol jártál az éjjel cinegemadár?
Ablakodnál voltam drága viholám!
Mért nem kopogtattál cinegemadár?
Féltem az uradtól drága viholám!

Nincs itthol az uram cinegemadár,
Kecskeméti erdőn tekenyőt csinyál,
Rossz lova van néki, nem ér ma haza,
Cicázhassunk rózsám egész éjszaka.

Jó lovan néki, hamar hazaér,
Jaj lesz nekünk rózsám, hogyha együttér,
Jó lova van néki, hamar hazaér,
Jaj lesz nekünk rózsám, hogyha együttér.

Somogyzsitfa, Tislér Antalné, 1897.

Hol jártál az éjjel cinege madár?
Ablakodba voltam édes viholám,
Mért nem jöttél előbb cinege madár?
Féltem az uradtól, hátha majd meglát.

Nincs itthun az uram cinege madár,
A gigei erdőn búzát masinál,
Rossz a lónak lába, nem jöhet haza,
Játszadozunk rózsám egész éjszaka.

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, 1908.

Éva, sziva, Éva szívem,
Most érik a szilva,
Terítve az alja,
Felszedjük hajnalra.

Bár csak az a hajnaál
Sokáig tartana,
Hogy a szerelemnek
Vége ne szakadna.

Szerelem, szerelem,
Átkozott gyötrellem,
Mért nem virágoztál
Minden fa tetején?

Minden fa tetején,
Cidrusfa levelén,
Hadd szakasztott volna
Minden szegénylegény.

Nám én szakasztottam,
El is hervasztottam,
Szelid galamb előtt
Vadgalambot fogtam.

~~István Puszta,~~

Ej, de pusztá

Ivilice!

Jóra való pempelice,
Koledálj, koledálj,
Hücs ki bolondom miccsinász?

Talán bizon táncusz?
Asz bizon, ha tennád,
A kis kuty valagát,
Az orrodra ráhuznám,
Hücs ki te vén banya!

Kazsok, Galambos Istvánné, 1903, Debreceni Józsefné, 1900.

Azt gondolod, hogy én bánom,
Hogy tetőled el köll válnom,
Énelöttem az csak álom,
Nemcsak te vagy a világon.

Édesanyám rózsafája,
Én vagyok a legszöbb ága,
Kihajlottam az utcára,
Egy legénynek bosszujára.

Édesanyám rózsafája,
Engem hajtott utoljára,
Bár sohase hajtott volna,
Maradtam vóna bimbóba-

-
Kisangyalom szeme, szája,
Többet ér, mint Buda vára,
Mer Budavár az uraké,
De a babám csak magamé.

Ére gyere, ne menj ára,
Jobb út van erre, mint arra,
Ére van a Kerék utca,
Kisangyalom gyalogutja,

Engem szeress, ne anyádat,
En varrom a jegy-gatyádat,
Mer az anyád csöcsöt adott,
Én meg babám csókot adok.

Irigyeim sokan vannak,
Mint a kutyák ugy ugatnak,
El akarnak veszejteni,
A jó Tsten nem engedi.

-
Nincs énnékem kedvesebb vendégem,
Mind az én kis kedvrs feleségem,
Akárhogyan jútszadozok vele,
Senki se hányja azt a szememre.

Csigabiga, tódd ki a szarvadat,
Én is tolom talicskába fiadat,
Ne nézd azt, hogy rongyos a nadrágom,
Csak azt nézd, hogy hogyan jár a lábom.

Törökkoppány, Sümegi Györgyné, 1936.

Erdőjáróznak a lányok,
Táncra indulnak a lábok,
Mejjik rája a legszöbbit,
Azok a leghirősebbek.

Erdő, erdő, de messzi vagy,
Kisangyalom de messzi vagy,
Ha az erdőt levághatnám,
Kisangyalom megláthatnám.

De szeretnék páva lönnyi,
Mester urnak lánya lönnyi,
Mester urnak lánya lönnyi,
Tanitónak párja lönnyi.

Mester urnak nincs csizmája,
Fázik szögénynek a lába,
Majd elmönyünk a vásárba,
Veszünk csizmát a lábára.

Ere, ere, most ment ere,
Haragszik, mer nem néz ere,
Ha haragszik, mér jár ere,
Mér tősz neköm ellenemre.

Máva, máva, fehér máva!
Ki nevelt fel ekkorára?
Édesanyám nevekt engem,
Barna legény szeret engöm.

Üssön meg legény a ménkő,
Akkora, mit har malomkü,
Mér tartottál engöm szóval,
Három esztendónél fogva?

Kis alacsony, garádicsom,
Lassan járjon a kisasszon,
Meft ha megbotlik a lába,
Elshetik az utcába.

Ejnye, ejnye, de szégyellem,
Hogy reggel kell hazamennem,
Fére kell a szégyent tennem,
Mégis el köll hazamennem.

Törökkoppány, Sümei Györgyné, 1936.

Túr a disznó a makkos erdőbe,
Tartottam szeretőt a mult évbe,
Ha tartottam, megszenvedtem érte,
Kisanygalom, ne hányd a szömökre.
/Kutya világ, ne hányd a szömökre/

Azér jöttem ide karikázni,
Ha ja babám itt talána lönni,
Keze, lába ki talána törni,
Én még jobban ki tunnám tekni.

Kisanygalom, csak addig, csak addig,
Jól befeküdj a falig, a falig,
Jól megölelj engömet, engömet,
Le ne essök mellöled, mellöled.

-
Kedves kisangyalom vártalak az este,
Löhett az üdö féltizenkettőre,
nem győztelek kedves kisangyalom várni,
Be köllött a rácsos kiskapumat zárni.

Zárd be, zárd be babám rácsos kiskapudat,
Nem járom én többet a te udvarodat,
Vethetsz bele babám szögfü, majoránát, :/:
Nem tiprom le többé annak a gyöngé ágát.

Szena, Zóka Gyurkó Jánosné, 1904.

Szerelen, szerelen,
Átkozott gyötrelen,
Mért nem virágoztál
Minden fa tetején?
Minden fa tetején,
Cidrusfa levelén,
Hadd szakított volna,
Minden szegény legény!
Lám, én szakajtottam,
El is szalajtottam,
Utánna indultam,
De el nem foghattam.

Ireg, Ruzsics Lajosné, 1895.

Elégett a Csili-csuli csárda,
Benne égett három uri dáma,
Benne égett cipője, kapcája,
Számadónak sllanges subája.
Rugd ki, rugdki, rugd ki, ki rugja ki?!
Hát e cipő sarkát ki rugja ki?
Kocsmárosné lánya lábujja tudja,
Hogy a cipő sarkát hová rúgja.
Meg se tudja, hogy a cipő sarkát hova rúgja/
Számadónak ninosen semmi kára,
Megveszi a vár urasága.
Hanem János,
Juhászlegény benne égett, szegény.

Iregszemese, Timár István, 1901.

Csóri kanász mit főttél?	Bokor mellett a kanász
Tüdőt káposztával!	Menyecskevel játszik,
Mivel rántottál bele?	Ugy megdobja a Siskát,
Hasas-szalonnával!	Csak a füle látszik.
Hát az öreg eszik-e?	De a siska elszaladt
Vigy neki egy tállal!	Kilenc malaccával,
Ha nem eszik az öreg,	Utána ment a kanász
Vágd a prájához.	A furkósbótjával.

Iregszemese/Ürög/, Timár István, 1901, és az Öregek.

Volt nekem egy kecském, tudod-e,
Kertbe rökésztettem, láttad-e,
Mögötte a farkas, tudod-e,
Csak a szarvát hagyta, láttad-e?
A kovácsi utcán foj a viz,
Ne mőnny arra babám, mer elvisz,
Elviszi a csárdás kalapod,
Mivel köszönsz babám jó napot?

Könyvek válogása, 1947-50, 1970-74, 1983

Hol jártál az este cinege madár?
Ablakidnál voltam drága violám,
Mért nem kopogtattál cinege madár?
Féltém az uradtól drága violám.

Nincs itthol az uram cinege madár,
A kisbári erdőn teknyőket csínyál,
Rossz a lova lába, nem ér az háza, :/:
Filkózzhatunk/kártyázhatunk/ rózsám egész éjszaka.

A cipellő meg a tutyi
Elment kukoricát loppni,
A cipellő hesszaladt,
A tutyi meg odamaradt.

Igal, Máté Józsefné, 1905

A csurgói csárda közepébe,
Táncol a babám, fémlik a cipője,
Árvalányhaj van a kalapjába,
De sok barna kislány szive fáj utána.

Azért gyűttünk ide karikázni,
Ha ja babám itt talána lenni,
Keze, lába kitalána törni,
En még jobban ki fognám tekerni.

Csurgó, Borbély Terét, 1913.

Két tikom tevali, három harmadévi,
Jól tudátok nem enyém, mér atdatok enni,
Tyutyu jérce, tyutyu barna, tyutyu mind a három,
A kokasom sem vezett el, nincsen semmi károm.
Óba tyutyu, óba tyutyu, óba tyutyu, rátyutyu,
Fehérlábu tikja, tarka puruszlija/farká lúdja/
Még a kokasnak is van tarka puruszlija.
/Még a gunárnak is van tarka puruszlija/.

-

A karádi hid alatt, hid alatt,
Lányok sütik a halat, a halat,
Keszkenőbe takarják, takarják,
A legénynek úgy adják, úgy adják.

-

A buzsáki kukorica de sárga,
Talán bizony esőbe volt kapálva,
Benőtte a zsiros peréj magasra,
Most vagyok a szeretőmmel haragba.
Már Buzsákba aratják a zabot,
Udvaromba hordják az asztagot,
tetjébe rászállott a páva,
Szeretóm a falu legszebb lánya.

- Buzsák, Asszonyok,

Itthon van-e a kanász,
Vagy a felesége?
Nem köll nékem a kanász,
Csak a felesége.
Tüzzre teszem a kanászt,
Ugy melegszen nála,
Ha megunom magamat,
Rágyujtok pipámra.

/hozzá énekelte/:
Az erdőben, sok mezőben
Sétál, pipál, furuglál, és dudál,
Billagáballag, meg-megáll,
Furuglál és dudál.

Siófok, Ángyán József, 1922.

Hücs ki disznó a berekből
Csak a füle látszik,
Kanászbojtár a bokorba
Menyecskével játszik.
Hát, te kanász, micsinász?
"egdőglött az ártány,
Amod viszik a háját
A kocsi hátujján.

Hát, te kanász, mit főztél?
Tüdőt káposztával!
Mivéé rántol maj bele?
Hasas-szalonnával!

Kutas, Borbély Lajos, 1903

-
Csóri kanász, mit főztél?
Tüdőt káposztával!
Mivéé rántottál bele?
Hasas-szalonnával!

Hücs ki disznó a berekből,
Csak a füle látszik,
Kanászlegény a bokorba
Menyecskével játszik.
Megismerni a kanászt
Ékös járásátul,
Üzött-füzött bocskorárul,
Tarisznyaszíjjárul.

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, 1908.

Elhajtott a disznó
Kilenc malaccával,
Utána ment a kanász
Üres tarisznyával,
Hü, te coca ne!
Ne menj a búzába,
Mer a buza igen drága,
Száz forint az ára.

Hücs ki disznó a berekből,
Csak a güle látszik,
Kanászlegény a bokorba
Menyecskével játszik,
Hü, te, cuca ne!
Ne menj a húzába,
Mer a buza igen drága,
Száz forint az ára.

Ádánd/Babosdöbréte/, Horváth Ferenc, 1910.

"Ötös üveg fölött is táncoltunk és a botot is pörgettem"

Édesanyám rózsafája,
Én vagyok a legszebb ága,
Ki-kihajlok az utcára,
A legények bosszujára.
Édesanyám tózsafája
Engem nyilott utoljára,
Bár sohase nyilott volna,
Maradtam volna bimbóba.

Édesanyám mondta nékem,
Minek a szerető nékem,
De én arra azt feleltem,
Gyötör anyám a szerelem.

Szenyér-Somogyisztfa, Tislér Antalné, 1898.

Ez a lábam, ez, ez, ez,
Jobban járja, mint emez,
Te meg lábam jól vigyáz,
Mer a másik meggyaláz.

-
Piros alma csutája,
Sebes a babám szája,
Mög köll annak gyógyulni,
Ha mög akar csókulni.

Almás kópány, Simegyi Györgyné, 1936.

A táncot nem bírja ki.

-
Ez a lábom amaz, ez,
Jobban járgy, mint emez,
Édes lábam jól vigyázz,
Mer a másik legyaláz.

-
Ha te elmész, ém is el,
Tóled nem maradok el,
Megfogom a kezedet,
Mégis elmegyek veled.

Csombárd, Szabó Györgyné, 1922.

-
Aki minket legyaláz,
Legyen pokolba kanász!

Kaposvár, Tölösi Györgyné, 1928.

-
Kék kökény, tyu, kökény!
Más is szajha, nemcsak én.

-
Forgassa ké, forgassa,
Hadd szellőzzön a likja!

Somogyudvarhely, Németh Lajosné, 1906.

Ez a lábam, ez, ez, ez,
Jobban járja, mint emez,
Te meg lábam jól vigyáz,
Mer a másik meggyaláz.

Piros alma csutája,
Sebes a babám szája,
Mög köll annak gyógyulni,
Ha mög akar csókulni.

Törökkoppány, Sümegi Györgyné, 1936.

Az én lábam sütt krumplicsi,
A táncot nem bírja ki.

Ez a lábam emez, ez,
Jobban járja, mint emez,
Édes lábam jól vigyáz,
Mer a másik legyaláz.

Ha te elmész, én is el,
Tőled nem maradok el,
Mégfogom a kezedet,
Mégis elmegyek veled.

Csombárd (S. párd), Szabó Györgyné, 1922

Aki minket meggyaláz
Az legyen pokolba kánász.

Kaponyán, Tölösi Györgyné, 1928.

11. old.

Nyárád mellett születtem én
Lepény lánca letyár lepény
Légy a Nyárád, a vidége,
Fámbor mellett, szabad népele (völgye)

ott a győző Nyárád mellett
ott nekem egy rópa tartott
Légy ut vinné a csózály,
ott a győző a nyár, a csózály,
száraznak addigok völgyei.
Már minden megállás

Nyárád menti leány völgyei.
A leányok elhagyta.

ott a győző Nyárád parton,
Kintese nemregei parton,
Maga győzte azt kérevel
Félre fogta a nyár völgyei.

A nagyföldi híri fűvel,
ott terem a magyar nyelv,
Ez is omnia völgyei,
ott a nyárád tőrt völgyei!

szóval a nagyföldi híri fűvel,
ott terem a magyar nyelv,
Ez is omnia völgyei,
ott a nyárád tőrt völgyei!

szóval a nagyföldi híri fűvel,
ott terem a magyar nyelv,
Ez is omnia völgyei,
ott a nyárád tőrt völgyei!

Ha a jóság irigysége,
Mert elvette a kedvesem,
Ha elvette, éljen vele,
Ölje meg a bánat vele!
Ölje meg a bánat vele,
A nagyföldi híri fűvel,
ott terem a magyar nyelv,
Ez is omnia völgyei,
ott a nyárád tőrt völgyei!

szóval a nagyföldi híri fűvel,
ott terem a magyar nyelv,
Ez is omnia völgyei,
ott a nyárád tőrt völgyei!

Nyárád, Magyarországi Értelme, 1886-ji Mátyás király, 1883.
Már a nagyföldi híri fűvel,
ott terem a magyar nyelv,
Ez is omnia völgyei,
ott a nyárád tőrt völgyei!